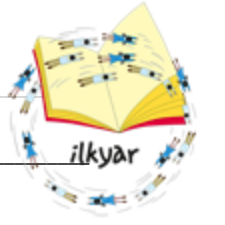

AMAN KARINCA

İlknur KURUHALİL

İlk Yar'larımızın Değerli Dostları,

*Bu akşamki izlenimi yazan sevgili İlknur'u tanıyor olmalısınız...
Çünkü İlknur'un daha önce 10 izlenimini yayınlamışız... Tadı zihnimizde olan
izlenimlerindeki satırlar büyük bir devinimi, enerjik, espiyi dolu biçimde bizlere yaşatıyor...
Kendine has üslubu ile çok güzel gözlemleriyle çocukların dünyasına giriveriyor...
İyi ki İLKİYAR'la geliyor ve iyi ki güzel satırlarından bizi mahrum bırakmıyor...*

Sevgili İlknur'un İLKİYAR'daki Külliyesi, (Tarihleri ile):

20171219_Yıldız
20191105_Ceviz Kabuğu
20200114_Gülce
20200211_İlkyar Abla
20200524_İlkyar Bayramı
20210421_Nasıl_Geçti_Kış
20220426_Onlari Unutmayın
20200520_Evde Olsan
20220615_Unutmadım Sizi
20220727_Güneşe Yolculuk

*Sitemizde izlenimler zaman içinde yerleştirilmesi tamamlanacak... Okumak istediklerinizi
Yazarsanız sizlerle paylaşabiliriz...*

*Desteklerinize çok teşekkür ediyor,
Selam, Sevgi ve Saygılarımızı Sunuyoruz...*

İLKİYAR

<https://ilkıyar.org.tr/bagis-kanallari/>

*Desteklerinizin açıklama kısmına isim soyadınızla beraber "Bağıştı" kelimesi olmasının iyi
olacağı belirtildi...*

Aman Karınca

Yazı yazdım karasız, derde düştüm çaresiz

İlklerin yükü ağır.

İlk göz ağrım:

bu İlk satır.

İlk bahar,

ilk yaz,

ilk yar...

Gözümün önünde

Mıstık, Mehmet Can, Bayram, Rıdvan, Ege Kaan, Kurtulmuş, Durasi, Eray...

Mehmet Can'ın göğsünden koparıp attığı öpücük, Mıstık'ın içli bakışı, Muhittin'in boynu bükük el sallayışı... Gözümün ağı köpürüyor. Karası çamurlaşıp kahvesi taşıyor. "Ağlama abla, sana gülmek yakışıyor"

Patlak göz, Cingöz, Çukur göz, Zeytin göz, Boncuk göz, Tütün göz, Badem göz, Irmak göz, Ceylan göz... Toprağında atlıkarıncalar tepişen, artık yaprağı titreşen göz.... Hiç acımadı ki... Vedalaşalım. Yıldız kokuyor yakalarda, biz gittik peki ya sonra? Söz!

Çocuklar kafa tutmasa bahar elbet unutulurdu.

Çocukları tutmasa, bahar ilelebet uyurdu.

Kuşluk vaktiydi.

Umut kuşu,

Umut Kuzu geldi yanıma, sarı gül gibi açıldı, gülümsedi bana.

“Ferguson iyi, az yakıyor. Bizde bir 60-56 var sorma...”,

“Ona burada Çıntar derler abla”,

“Yarın maç yapalım mı?”

Her projede bulurum onları. Okulun en yırtık, delikanlı, afacan çocukları.

Eray elini yanağına dayamış, düşünen adamdan efkârlı “dersleri ne yapacağız?” diyor.

Bu efkâr sadece derslerden olamaz.

Çenesinin altına gamzeleri gibi iri çakıl taşları birikiyor.

Belki bundan, söyleyecekleri ağır geliyor.

Mehmet Can'ın yalnız karnı ve kalbi “Güm be de güm güm” atmıyor. Bizim Mengenli meğer ne maniler biliyor. İbrahim sağ olsun, davulla ortalığı inletiyor:

Hoşafın suyu bolduuurrr

Bir kepçe daha dolduuurrr

Sahurda köfte varmış

Ne olur erken kaldır...

Turuncu masalara çizerek iki yakasını çoktan bir araya getirdim onun, bağı açık İstanbul'un. Daha önce hiç gittiniz mi? "Gittim ama hastaneye, ameliyat oldum. Hep kara binalar var sanıyordum" "Ben okudum" "Ben İstanbul sadece bi masalmış öyle duydum..."

Diyemedim ki ben de büyüdüm, yetişkin pişkin oldum. Kara İstanbul'la doldum.
"Bu sene mantar yoktu, kış çok olmadı ha"
"Ebişkeden börek, bulgur pilavı. Kanlıca'dan kızartma."

Ne oluyoruz, iftara çok var daha. Siz önce şu portakal sorusunu çözün da!
Aramızda mantar avcıları olanlar bilir. Ne demişler
"siz onları bulmazsınız bulur onlar sizi".
Bu delikanlı ekip de ayağımın ucunda evlek evlek bitti,
bulamadan onları, buldular beni.

Neyse artık uyumalıyım yarı uykulu, sizi de esneten bir kapanış...
Yol yakinken bu gevezenin izlenimini okumayı bırakınız.
Biraz da "Küçüksü'da gördüm seni, gözlerinden bildim seni" ... sanat musikisi...
Şu boşluklar da israf olmasın... Yeter artık bitti.

Hayal insanı olgunlaştırır.

“Hadi uyan, gün ışığı çilemeye başladı başucunda”

Melen Çayı solumuzda koşuyor.

Kırat’ın içtiği üç köpük avuçlarımıza konuyor.

İçimizden biri “şimdi çocuk olmak vardı” diyor.

Otobüsten inince, önce Denizlili John Nash’in bayramlık elini öpmeye,
ben hep Tweety’ciydim ama o kravatı görmeye.

Bu sefer de el öpmeyi çok gördü.

Artık gün sayarım bi dahaki bayrama.

2 ay ordan, 23 de Nisan’dan.?!.

Ama böyle olmuyor ki hocam.

Kar yağıyor ince ince, siz sakar saçları savurdunuz diye. Bu yüzdendir bi’
etkinlikteyim, bi’ pencerede. Dağları gördüm. Koyakları, fundaları. Memleket
arşivinden bir türkü tutturdum yine, “Benden selam olsun Bolu Beyi’ne...”

Bolu Bey’i demişken aklım Maraş’tan gelen Hürü teyzemde, Adıyaman’dan, Hatay’dan
gelen herkeste, acıları deste deste, ... Buruk bir bayram geçireceklerini bilsem de, hala
kavuşamadığını düşleyen ben de bir aşağıdaki yazıyı, bir baharı müjdelirim size.

07/04/2023

Herkes hayal gücünü kullanır. Kimi eksik, kimi fazla. Bazıları sevdiğini, bazıları
kavuşamadıklarını hayal eder. Mesela ben kavuşamadığımı birini hayal ediyorum.
Her gece, her sabah, her öğlen, her akşam, her zaman. Hayallerimde olsada
yanımda hiçbir zaman olmuyor. Sadece hayallerimde ve düşlerimde kalıyor.
Her yerde onu düşünmek, onu hayal etmek zor bir durum. Benim durumumda
birçok kişi var biliyorum. Keşke her seven sevdiğine kavuşabilse, hance herkes
çok isterdi böyle birşey olmasını. Sevmekten vazgeçmeyin kavuşamayacak
olsanız bile. Sevmek, hayal etmek insanı olgunlaştırır.

Keşke her seven sevdiğine kavuşabilse, sevmekten vazgeçmeyin kavuşamayacak olsanız bile...

İlklerin yükü çok demiştim.

Annem öyle der, her bahar ayağım uğurlu gelirim.

İneklerim bızlamış, kunlamıştır kedilerim.

Seneye ki baharı hayal eder, kikirder, gülerim...

Fakat şimdi solar kelebeğimi alır bahçeye giderim. Çoğunlukla ciddileşir, çocuklara şunu derim: “Bu kelebeğe Farfara da derler. Kanatlarını çırpar, ancak ekseriyeti insan beğenisine yalnız iki gün hükmeder.” Tabi ki de böyle demedim. Deneylere çağırdılar yettim. Taç attık da kolumuz mu yoruldu? Amazonların üstünlüğüne ne demeli...

Bütün ablalar her zamanki gibi çok okumuş, bizim abileri geçiyor. Bu gidişle işleri zor.

Akşam Yiboda, sofrada soğuk, Berat olmasa neşemiz eksik... Açtı iftardan sonra çıkını. Bugün uzaktan gördüm annesine çok sarıldı. Bayramlık şekerlerden bir avuç herkese dağıttı. E şimdi oyun oynamayalım mı?

Kırat'ın üç köpüğünden olacak günün akşamına ölümsüzlüğü bulmuş gibiyiz. Hoppp, hulahop, yakar top; İp atlamaca, sek sek, maç; çölüm çömbelek, saklambaç, yetmedi karanlıkta saklan...kaç...

Şihyili mi, Sihirli, Şiirli Orman

Bir şeyler oldu. Ayalarından yıldız içtiğimiz gece dilini yuttu, avcunu yumdu. Düştü yorganıyla çocuk yere... Ne oldu? “Karnın mı ağrıyor, bahar mı tuttu?”

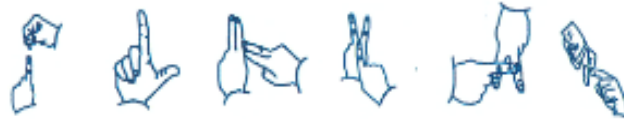
Bugün bir etkinliğe konuk olalım. Yine Edebiyattan şaşmayalım. Hadi herkes yazsın. Ege Kaan madem yanımdasın, şiirimde adın kalsın... Ama ne başını oku üzül, ne de küserim bak sonuna gül.

Şiirli Orman'ın önü duman
Arkası yokluk, sonu zaman
Şiirli Orman'da çocuklar
gözleri yaman
Saçları dağınık, sırtları Ege
tutulur gider bir ye.
Şiirli Orman da isterim olsun,
benim gibi hergele...

Utanarak okudum ama bütün sınıf bastı sonunda kahkayı ya.

Şimdi geceleyin Şihiyli, şiirli ormanda önce Orion, teleskop, ayın kraterleri...
Sahi yıldızları gökte aramaya gerek mi?

“Kimler bilir işaret dili?” İnsan sevdiğine bütün dillerde seni seviyorum demeli.
“Hep çocuklara mı soracağız? Hadi bakalım. Bilene tatlıyı ısmarlarım.”

Altı harfli bir bilmece, güldürür çocukları hece hece?

İp ucu kelimelerde. Hatta yazdığım her şeyde. Neyse. Şimdi Veda Valsi.

Biliyorum, biliyorum alkışa gerek yok. Senelerin usta muavini olarak İlkyar minibüsünün fotoğrafı bana gösteriliyor.. Teveccühünüz. Kalite kontrolden geçti ama neşesi eksik gibi. Bir şeyler yapmalı, adettendir aynalarına havlu asmalı. İlerde konvoy yapıp köy köy gezeceksek araya el karışmasın. Bir de yazları bizim köye gelen dondurmacının ses sisteminden kurdursak. “Overlokçunuz ayağınıza geldi.” Şaka şaka. Bilirsiniz laubaliliği hiç sevmem.

“Bilumum şölen ve yarınlığınızda... İlkyar... yanınızda...”

Bagajda yer olsa hepsini atacağım ama anca Mehmet Can sığar buraya.
Ne yapayım ben de adlarını taşıyım artık şiirli ormana,
şu kuş yüreğim, şu sivri gagamla.

Annem hep der, didiđini artık bir yere sokma!
Fakat yola düşen karıncanın hikâyesini bilir o da
“Onu gören yolcular gülmüşler karıncaya.
Demişler bu gidişle yolda kalırsın yaya ”

Siz de gülmeyin emi bana,
sözüm bütün karıncalara...

İlknur KURUHALİL
Boğaziçi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı 4

